

er Nogen, der forlanger at blive kaldt Tilhænger af Kultur og Civilisation, saa skulde han stræbe efter at sætte disses Bræg paa vort Aarhundrede ved af al Magt at bestræbe sig for at bekjæmpe Militarismen, gjøre Krigene umulige og affkaffe Fattigdommen. Men siger man saa, man rustet sig jo ikke, fordi man vil Krig; det er denne Frase man hører udtale fra alle dem, som ere med til at anstafte det mest Mulige paa det militære Omraade, og navnlig høre vi dem sige det her hjemme, at vi ikke rustet os, fordi vi ville Krigene. Men jeg gad saa vide, om det vil blive muligt for de Herrer at bevise at vi ikke ved at anvende saa store Beløb, som vi aarlig gjøre til militærstiftelse Formaal, derved bevirke, at vi i Europas Dine komme til at staa som en Magt, der ogsaa er inde paa en militærstiftelse Bane og stræber efter at anstafte sig saa meget Materiel som muligt, og at vi ikke netop af den Grund i ethvert Tilfælde, hvor en Krig maatte udbrude mellem større Magter, ville blive et af de Lande, som man ubetinget vil tage med i Beregningen, naar der bliver Tale om, hvorfra Modstanden skal kunne gjøres paa det militære Omraade. Dersom vi anvendte vore Statsmidler paa en ganske anden Maade, end nu er Tilfældet, dersom vi paa en ganske anden Maade gjorde Brug af de indflydelsesrige Forbindelser, som man stadig raaber paa, at vi have, dersom vi bestræbte os for at benytte dem i Retning af at faae vort Land neutraliseret, saaledes at vi kunde gjøre gjældende overfor vore Naboer, at vi ville leve i Fred med dem og have Lov til at leve vort eget Liv ved Udvikling af vore økonomiske Forhold; skulde det dog være underligt, om vi, der have saa mange udmærkede Forbindelser i Ulandet, saa mange store Besytttere, ikke kunde faae disse til at støtte os, naar vi ville leve i Fred, lige saa godt som, naar vi søge at gjøre os militær interessante. Nu veed jeg meget vel, at Tilhængerne af Militarismen paastaa bestandig, at vi offere jo heller ikke ret Meget paa vort Forsvarsvæsen, og at det, vi offere, langt fra er tilstrækkeligt, men at vi ganske anderledes maa tage fat, dersom vi i det Hele taget skulle opnåa et heldigt Resultat. Men det er jo heldigvis den Slags Ting, med Hensyn til hvilke man kan sige, at der er ført saa mange Beviser paa, at Danmark, i Lighed med de fleste andre civiliserede Stater anvender største Delen af sine Indtægter til militære Diemed. Jeg skal ikke nærmere komme ind derpaa, men blot henbise til, at paa Sinantsloven stiller Sagen sig saaledes, at naar vi be-

regne de Udgifter, som Krigs- og Marine-ministeriet ordinært og ekstraordinært bruger, og vi tage med i Beregning, hvad jeg mener, vi maa have Lov til, de Byrder, som ere en Følge af tidligere Krigsforanstaltninger, nemlig Forrentning af Statsgjælden og Invalidforsørgelsen, vil man se, naar man regner disse Summer sammen, at vi ere komne op over 32 Millioner Kroner aarlig, og vi ville altsaa se, at man er paa det Standpunkt, at man benytter de $\frac{2}{3}$ af Statens Indtægter i militærstiftelse Diemed. Dertil kommer jo ogsaa det nu her foreliggende Lovforslag, som andrager over 6 Millioner aarlig, foruden selvfølgelig meget Andet, som vil komme til, hvis vi i Virkeligheden skulle realisere alle disse militærstiftelse Planer. Men have vi nu egentlig Lov til at paastaa, at naar vi anvende en saa stor Sum, vi da ikke ogsaa anvende Mere, end vi burde gjøre? i hvert Fald gjøre vi det efter min Mening, og man skulde tro, at det ogsaa efter de Herrer's Mening var nok. Hvad vil nemlig det sige, at vi til et eneste Statsformaal, til militære Diemed, bruge nogle og tredive Millioner Kroner aarlig? Det vil sige, at vi bruge 100,000 Kroner hver eneste Dag til militærstiftelse Formaal's Fremme, til et eneste af de Formaal, som de Herrer kalde Samfundsformaal, Statsformaal. Synes de Herrer da ikke, at det kunde være nok? De Herrer maa jo vide, at der er andre end netop dem, der umiddelbart dele Mening med mig om denne Sag, som forlængst have fremsat en Beregning over, at Danmark for længe siden er kommet paa Høide med Ulandet i Retning af Udgifter til militære Diemed, henført til Folketallet. Et nu afdød Medlem af Landsstinget har som bekendt blandt Andre opstillet denne Beregning, og saa vidt mig bekendt staar den fuldstændig uimodsiget. Jeg tror derfor ogsaa, at de Herrer helst burde undlade længere at paastaa, at vi her hjemme ikke hde tilstrækkeligt, ja efter min Mening altsot Meget til vort Forsvarsvæsen, og jeg synes, at det nu kunde være paa Tide, at vi standsede paa denne Wei, for at Landet ikke skal gaa økonomisk til Grunde. Vi have jo ikke en Gang det Paaskud at styde os ind under, som andre Magter, der, det skal jeg villig indrømme, gaa med til de militærstiftelse Foranstaltninger i den størst mulige Udstrækning, med Berettigelse kunne bruge: Vi ruste os, for at Freden kan blive sikket. Thi vi ere jo ikke i Stand til, naaget alle vore Rustninger, at indvirke det Allermindste paa, hvorvidt der skal blive Krig eller Fred i Europa. Net, det Hele, vi kunne gjøre ved